

דרמה אנושית מרגשת

"שעונים", תיאטרון תמונע

זהו מחזה קטן, אינטימי, שכתב האמריקני דן קלנסי. במרכזו שני אנשים. האחד שען יהודי מסורתי, השני צעיר, נוצרי והומוסקסואל מוצהר, שנפגשים בחדר במחנה ריכוז. הנאצים זקוקים לשירותיו של השען שמתקן את שעוניהם. הצעיר בא לסייע לו.

זהו כמוזן מיפגש בעל פוטנציאל דרמטי בלתי מבוטל. ואמנם, השניים מתייחסים תחילה בחשדנות זה לזה, אך לאט לאט מתפתחת ביניהם הבנה ואפילו ראשיתה של ידידות. זה אינו מחזה גדול וגם הסיטואציה שבמרכז אינה חדשה (ראה, למשל, "מר גרין" בתיאטרון הקאמרי). אבל כוחו העיקרי בכך שהוא מספק לפחות שני תפקידים מצויינים שהדרמה נרקמת סביבם. התפקיד השלישי הוא של קאפו גרמני, אך זהו תפקיד צפוי, שולי וסטריאוטיפי.

רמי ברוך מביא לתפקיד השען היהודי הרבה עוצמה רגשית, שעולה מהבמה דווקא מתוך הנעימה השקטה והעצורה שבמשחקו. הוא מבטא את החשדנות שלו במין הומור יהודי אבל גם עם הרבה כאב וניסיון חיים. רועי הורוביץ הוא ההומוסקסואל הגאה, פגיע ורגיש אבל מפוכח. משחקו מצויין וכובש. השניים מגיעים יחד לשיא בקטע שקשור באהבתם המשותפת, אופרה איטלקית. הם שרים את דואט החירות מתוך "דון קארלוס" של ורדי, ודווקא משום שהשניים רחוקים מזמרה אופראית, הקטע מרגש בהיותו פנינה קטנה בהצגה.

הבמאית לי גילת התמקדה בעבודה מצויינת עם השחקנים וחעלתה על הבמה הקטנה דרמה אינטימית, אנושית ומרגשת.

אליקים ירון